

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET PREȘEDINTE

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 7 280
Data 21.05.2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
428. 23.05.2013

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.343 A/2013

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
1958 21-05-2013
Nr.

Domnului
GEORGE CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI

L 428/2012 În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 80 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România, Partidului Democrat Liberal și Partidului Poporului – Dan Diaconescu, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 14 iunie 2013, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 19 iunie 2013.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

100

100

100

dos. 343 A / 2013

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 21.05.2013

Nr. 51/2961

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
1957 / 21-05-2013
Nr. /

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale

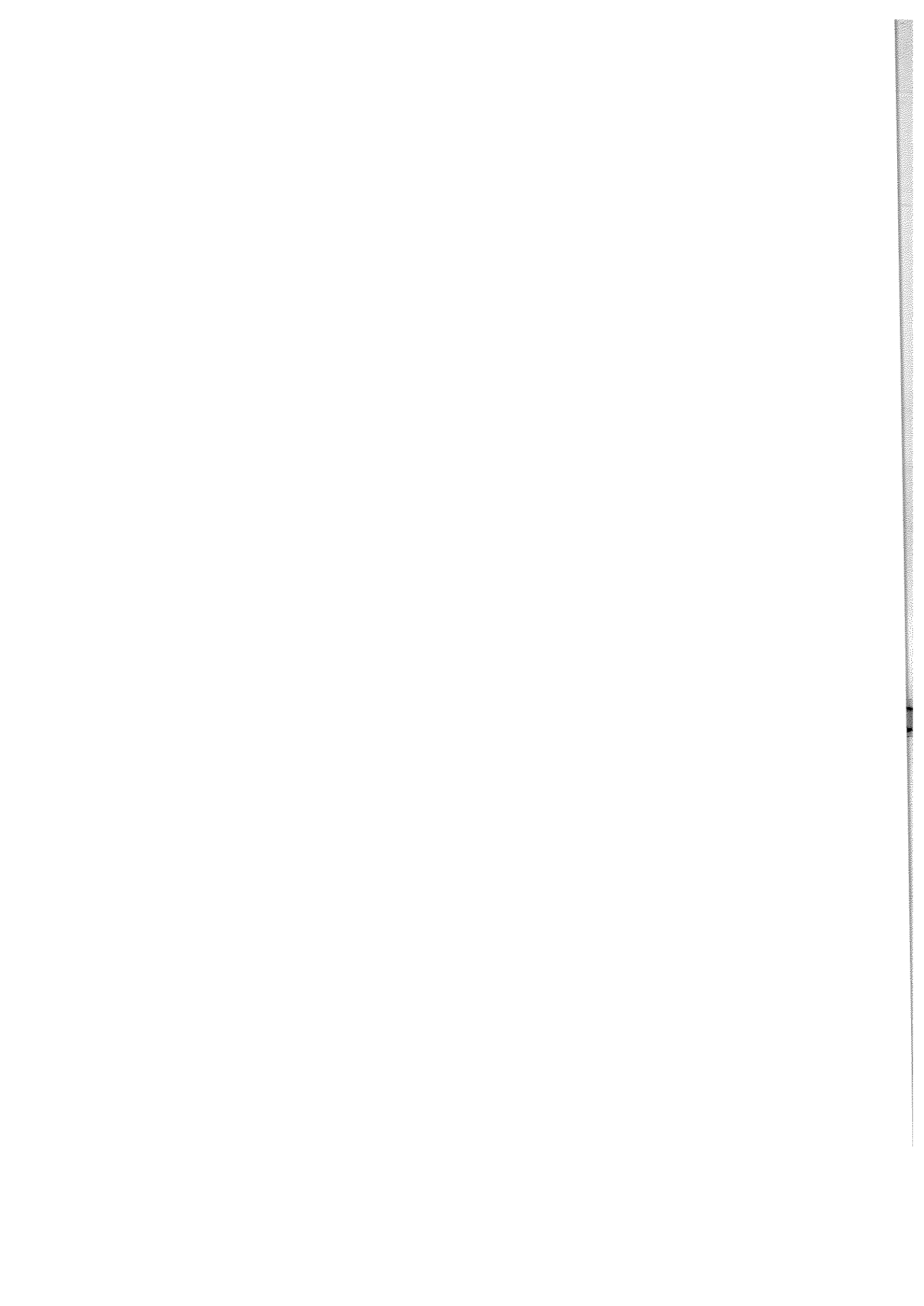
Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr. 47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de un număr de 80 deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România, Partidului Democrat Liberal și Partidului Poporului – Dan Diaconescu, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

**STIMATE DOMNULE AUGUSTIN ZEGREAN,
PREȘEDINTE AL CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție și ale art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deputații prevăzuți în anexă, formulează prezenta

S E S I Z A R E

În legătură cu neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2002 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, pe care o consideră neconformă cu prevederile art.34 alin.(1) și (2), ale art.44 alin.(1) și (4), ale art.73 alin.(1), ale art.120 alin.(1), ale art.121, ale art.122, ale art.138 alin.(4) și (5) și ale art.139 alin.(3) din Constituție și ca urmare este neconstituțională.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE:

1. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art.138 alin.(5) și art.139 alin.(3) din Constituție.

Potrivit prevederilor art.3 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/1012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.794 din 26 noiembrie 2012 și aprobată prin Legea criticată de neconstituționalitate *„Atribuirea acordurilor-cadru de către unitatea de achiziții publice centralizată nu necesită dovedirea existenței sumelor necesare efectuării plăților.”* Autoritatea de atribuire a acordului-cadru în cazul nostru este Ministerul Sănătății.

Acest text este neconstituțional, fiind neconform cu prevederile art.138 alin.(5) din Constituție potrivit căruia *„Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.”*

Potrivit prevederilor art.147 și ale art.149 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2006, la data încheierii acordului-cadru este necesar să existe o propunere financiară a operatorului economic care va livra o marfă sau un produs. În alte cuvinte, autoritatea care atribuie acordul-cadru trebuie să aibă asigurate sumele necesare pentru plata sumelor prevăzute în propunerea financiară, pentru că va trebui să le plătească.

În cazul de față, Ministerul Sănătății își asigură fondurile pentru a-și desfășura activitatea specifică din bugetul statului. O mare parte dintre medicamentele care fac obiectul acordului-cadru se plătesc din fondurile

care fac parte din Bugetul asigurărilor sociale de stat, administrat de Casa Națională de Sănătate.

Ca urmare, în aceste condiții Ministerul Sănătății nu ar putea să asigure fondurile necesare pentru plata medicamentelor care se vor achiziționa în mod centralizat, reglementarea intrând astfel în contradicție cu prevederile art.138 alin.(5) din Constituție.

În alte cuvinte, în aceste condiții, textul atacat de neconstituționalitate este neconform prevederilor art.138 alin.(5) din Constituție, atât timp cât el prevede faptul că atribuirea acordului-cadru nu ar necesita existența sumelor pentru efectuării plății, cu toate că prevederile constituționale impun ca asemenea sume să existe, adică să fie stabilită sursa de finanțare.

În realitate, Ministerul Sănătății nici nu are cum să posede o asemenea sursă, atât timp cât sumele de plătit, prin care se acoperă cheltuielile cu produsele care fac obiectul acordului-cadru, nici nu au cum să fie la îndemâna acestui minister, pentru că ele sunt prevăzute în mare parte în Bugetul asigurărilor sociale, care este administrat de Casa Națională de Sănătate și nu de Ministerul Sănătății. Pe cale de consecință, oricum sumele în cauză nu sunt la dispoziția Ministerului Sănătății. Acesta este și motivul pentru care a fost adoptat textul atacat pentru neconstituționalitate, în sensul necesității creării unei acoperiri juridice pentru desfășurarea achizițiilor prin acorduri-cadru.

Pentru ca aceste sume să poată fi utilizate de Ministerul Sănătății ar fi trebuit modificat Bugetul de stat, dar acest fapt este în contradicție cu prevederile **art.139 alin.(3)** din Constituție, conform căruia „*Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.*” Adică, sumele din

Bugetul de stat nu ar putea fi transferate la Bugetul asigurărilor sociale și nici invers.

Textul atacat nu poate fi susținut nici prin jurisprudența Curții Constituționale care este în sensul că lipsa sursei de finanțare, la care se referă art.138 alin.(5) din Constituție, constituie un aspect distinct față de lipsa fondurilor pentru susținerea finanțării din punctul de vedere bugetar (Decizia nr.1.092 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.712 din 20 octombrie 2008).

Textul atacat cuprinde o lipsă a sursei de finanțare la nivelul Ministerului Sănătății și astfel este neconstituțional.

2. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art.120 alin.(1), art.121 și ale art.122 ale Constituției României.

Potrivit prevederilor art.120 alin.(1) din Constituție *„Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.”*, iar conform art.121 alin. (1) *„Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii. (2) Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe. (3) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor.”*

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.71/2012, în forma aprobată de către Guvern, prevedea în art.1 că *„se desemnează Ministerul Sănătății ca fiind unitate de achiziții publice centralizată.”*, iar în art.2 alin.(1) că *„Unitatea de achiziții publice centralizată prevăzută la art. 1 încheie acorduri-cadru în numele și pentru unitățile sanitare publice din*

rețeaua Ministerului Sănătății și rețeaua autorităților administrației publice locale. (2) În baza acordurilor-cadru atribuite de unitatea de achiziții publice centralizată, unitățile sanitare publice încheie și derulează contracte subsecvente, cu avizul Ministerului Sănătății. (3) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă. (4) La solicitarea ministerelor sau a instituțiilor publice cu rețea sanitară proprie pot fi incluse în acest sistem centralizat și unitățile sanitare publice cu paturi din subordinea acestora.”

Pot fi reținute din conținutul acestor prevederi două intenții ale Guvernului în ceea ce privește adoptarea actului normativ criticat de neconstituționalitate, și anume: că unele achiziții publice pentru spitalele publice din rețeaua Ministerului Sănătății și din aceea a autorităților administrației publice locale să se desfășoare centralizat, numai prin Ministerul Sănătății, ca unitate de achiziții centralizată. Pe de altă parte, art.2 alin.(3) stabilea expres că prevederile actului normativ **nu sunt aplicabile achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă.**

În cursul procesului legislativ, art.2 a fost modificat prin introducerea unui nou alineat, și anume alin.(2¹) cu următorul cuprins: „Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și achizițiilor publice a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății.”

Acest text contravine textelor constituționale care consacră organizarea administrației publice locale pe baza principiilor descentralizării și al autonomiei locale.

Înainte de orice altă susținere a neconstituționalității prevederii criticate, este de reținut că în temeiul legislației specifice domeniului sanitar, adică Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și actelor subsecvente, în principal, Hotărârea de Guvern nr.529/2010 pentru aprobarea menținerii managementului asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale care au desfășurat faze-pilot, Lista unităților sanitare publice cu paturi, pentru care se menține managementul asistenței medicale la autoritățile administrației publice locale și la Primăria Municipiului București, precum și Lista unităților sanitare publice cu paturi pentru care se transferă managementul asistenței medicale către autoritățile administrației publice locale și către Primăria Municipiului București, în anul 2010, au fost transferate printr-un amplu proces de descentralizare, de la autoritatea centrală – Ministerul Sănătății, către autoritățile administrației publice locale, un număr de 373 de spitale publice.

Managementul acestor spitale, de la momentul transferului lor, este deținut și exercitat exclusiv de către autoritățile administrației publice locale, consilii locale sau județene. Întreaga răspundere pentru activitatea acestora revine autorității administrației publice locale și conducerii spitalelor. Evident că, această răspundere include și răspunderea financiară a funcționării acestor unități sanitare cu paturi, care trebuie să se bazeze pe principiul autonomiei locale și pe respectarea principiului descentralizării.

Nu este permis niciunei autorități publice, fie ea și legislativă, să aducă atingere acestor două principii constituționale consacrate pentru funcționarea și organizarea autorităților administrației publice locale. Orice imixtiune și încălcare a principiilor autonomiei locale și a descentralizării lezează direct însăși noțiunea de autoritate a administrației publice locale precum și organizarea și funcționarea ei în parametrii constituționali.

Legea criticată de neconstituționalitate încalcă grav cele două principii: al descentralizării și al autonomiei locale.

Principiul descentralizării este puternic atins, deoarece un serviciu public deja descentralizat, asigurat de unitățile sanitare cu paturi din rețeaua administrației publice locale, este constrâns printr-o măsură de centralizare. Aceasta deoarece este evident că, în funcționarea unui spital, capacitatea și posibilitatea ordonatorului de credite, autoritatea publică locală și conducere a spitalului, de a derula proceduri de achiziții publice specifice fiecărei entități sanitare, este nu numai un drept consacrat prin efectul descentralizării, dar și o necesitate primordială în vederea desfășurării serviciului public descentralizat încă din anul 2010.

În ceea ce privește **încălcarea principiului autonomiei locale**, Legiutorul nu poate reglementa că în cazul acestor spitale, deși descentralizate, achizițiile publice vor trebui să fie desfășurate obligatoriu de către Ministerul Sănătății, în toate situațiile în care acesta asigură cel puțin 10% din finanțare, chiar dacă finanțarea majoritară este asigurată de către autoritățile administrației publice locale. O asemenea reglementare se constituie într-o încălcare gravă a principiului autonomiei locale, comparabilă cu o naționalizare a resurselor financiare ale comunităților locale, care trebuie gestionate exclusiv de către aleșii

acestor comunități, și anume: consiliile locale și județene, ceea ce reprezintă **o încălcare și a art.44 alin.(4) din Constituție.**

Pe cale de consecință, nu este permisă nici o imixtiune în procedura de achiziție a unor bunuri din fonduri ale comunităților locale de către o autoritate centrală, fie ea și Ministerul Sănătății. Pe de altă parte, prevederile art.2 alin.(4) ale Legii contestate, introduc o **formă discriminatorie** de abordare prin faptul că în cazul ministerelor sau în cel al instituțiilor publice cu rețea sanitară proprie, pentru unitățile sanitare publice cu paturi din subordinea acestora, acestea vor putea fi incluse în sistemul centralizat de achiziții publice, doar la solicitarea lor, în timp ce în cazul unităților sanitare publice, cu paturi din rețeaua autorităților administrației publice locale, nu avem de-a face cu o posibilitate, ci cu o impunere obligatorie.

3. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art.44 alin.(4) și ale art.138 alin.(4) din Constituție.

Potrivit prevederilor art.138 alin.(4) din Constituția României *„Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii.”*

Această reglementare constituțională este înfrântă de prevederile art.2 alin.(2¹) ale legii criticate, conform cărora: *„Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și achizițiilor publice a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății.”*

Această prevedere a legii introduce posibilitatea cheltuirii fondurilor publice de către o autoritate, propusă a fi centrală, și anume Ministerul Sănătății, alta decât cea care are această responsabilitate

constituțională și legală. Reglementarea constituțională impune clar respectarea legii în elaborarea, aprobarea și în ceea ce interesează în speța noastră, **executarea bugetelor locale.**

Înainte de a trece în revistă reglementarea specifică finanțelor publice locale, trebuie să se prezinte prevederile din legislația primară din domeniul sănătății.

Astfel, art.191 alin. (9) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății prevede că: *„Bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.”*

Din conținutul prevederilor de mai sus, rezultă foarte clar două idei, și anume că bugetele spitalelor, în toate fazele acestora, de elaborare, aprobare și executare, sunt supuse Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cât și că acestea fac parte din bugetul general al unităților administrativ - teritoriale. Or, așa fiind, bugetul spitalului este parte din bugetul autorităților administrației publice locale, iar sumele alocate și prevăzute în bugetul local nu pot fi executate și folosite de o altă entitate juridică, decât aceea care le-a prevăzut în bugetul propriu. Altfel, **ar însemna să avem de-a face cu o naționalizare a sumelor prevăzute în bugetul acestor spitale și a unităților administrativ-teritoriale, naționalizare contrară prevederilor art.44 alin.(4) din Constituție.**

Dacă ne-am raporta la prevederile Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale sunt de reținut următoarele reglementări:

„Art. 20 Rolul, competențele și responsabilitățile autorităților administrației publice locale :

(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele competențe și responsabilități în ceea ce privește finanțele publice locale ;(...)

c) urmărirea și raportarea execuției bugetelor locale, precum și rectificarea acestora, pe parcursul anului bugetar, în condiții de echilibru bugetar;(...)

h) administrarea fondurilor publice locale pe parcursul execuției bugetare, în condiții de eficiență;

i) stabilirea opțiunilor și a priorităților în aprobarea și în efectuarea cheltuielilor publice locale;

j) elaborarea, aprobarea, modificarea și urmărirea realizării programelor de dezvoltare în perspectivă a unităților administrativ-teritoriale ca bază a gestionării bugetelor locale anuale;(...)

(2) Președinților consiliilor județene li se aplică prevederile prezentei legi, similar cu autoritățile executive.”

„Art. 23 Responsabilitățile ordonatorilor de credite.

(1) Ordonatorii de credite au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Ordonatorii de credite răspund de :

c) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare aprobate și a veniturilor bugetare posibil de încasat;f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de investiții publice;”

Toate aceste reglementări legale, care trebuie avute în vedere prin raportare la norma constituțională instituită prin art.138 alin.(4) din Constituție, consacră atât dreptul autorităților administrației publice locale de a-și elabora și aproba bugetul de venituri și cheltuieli în care se cuprinde și bugetului spitalului, cât și răspunderea exclusivă asupra executării acestora, inclusiv prin procedurile de achiziție publică.

Din contră, **prevederea legală contestată transferă practic atribuții ale autorităților administrației publice locale în domeniul financiar și de achiziții publice la un alt nivel decizional, superior**, contrar prevederilor constituționale, care trimit la legile specifice, aplicabile, și anume: Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale și Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Ca urmare, prevederea din art.2 alin.(2¹) din Legea pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.71/2012 este neconstituțională, pentru că atribuie unei alte entități juridice, adică Ministerul Sănătății, dreptul și răspunderea unor fonduri care nu aparțin majoritar acestei entități, ci autorităților administrației publice locale.

4. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art.34 și ale art.44 alin.(1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art.44 alin.(1) din Constituție, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Prin Legea criticată de neconstituționalitate, Ministerul Sănătății este desemnat ca unitate de achiziții publice centralizată. În vederea efectuării achizițiilor publice este necesar ca unitatea de achiziții publice să asigure fondurile necesare pentru achitarea achizițiilor publice respective.

Cu toate acestea, Ministerul Sănătății nu deține fondurile necesare achitării achizițiilor publice realizate centralizat, pentru că aceste fonduri sunt și rămân la dispoziția altor entități care au nevoie de acele achiziții publice. Ca urmare, Ministerul Sănătății nu poate asigura finanțarea achizițiilor publice efectuate centralizat, pentru că nu are asigurate aceste fonduri la data declanșării procedurii de achiziții publice.

În conținutul dreptului fundamental de proprietate există trei atribute esențiale, și anume: *uzus, fructus și abusus*. Toate subiectele de drept dintr-un raport juridic de proprietate trebuie să respecte toate aceste atribute. Nesocotirea unuia sau a mai multor atribute dintre acestea are drept consecință încălcarea dreptului de proprietate și a dreptului fundamental de proprietate.

Prin modalitatea de realizare a finanțării și de achitare a achizițiilor publice este încălcat dreptul de proprietate al entităților care dețin fondurile necesare și care sunt beneficiarele acelor achiziții publice.

În alte cuvinte, ca urmare a adoptării Legii criticate de neconstituționalitate, aceste entități nu pot să exercite toate atribuțiile dreptului lor de proprietate, *uzus, fructus și abusus*, în sensul că atributul dispoziției (*abusus*) din conținutul dreptului fundamental de proprietate este în mod grav afectat prin dispozițiile Legii criticate de neconstituționalitate. Astfel, entitatea în cauză nu va mai putea să utilizeze fondurile deținute potrivit Legii, conform destinațiilor stabilite și aprobate prin această lege.

Astfel, spitalele sau alte entități care sunt beneficiarele medicamentelor achiziționate centralizat ori nu mai au sumele necesare ca urmare a reglementării criticate de neconstituționalitate, ceea ce înseamnă dispariția lor ca entități cu personalitate juridică ori au aceste

sume, dar nu le mai pot cheltui și astfel este afectat atributul *abuzus* al dreptului fundamental de proprietate. În ambele cazuri este evidentă încălcarea prevederilor art.44 alin.(1) din Constituție.

În plus, se poate pune o firească întrebare conform căreia cum s-ar putea ca la nivelul centralizat să fie cunoscute exigențele de medicamente ale spitalelor, dacă în acest moment, fără centralizare, aceste exigențe sunt enigme pentru spitale. Răspunsul care se poate da la această firească întrebare se constituie într-o adevărată **încălcare a prevederilor art.34 alin.(1) și (2) din Constituție.**

Astfel, potrivit prevederilor art.34 din Constituție „(1) *Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat. (2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.*” Aprovizionarea cu medicamente constituie una dintre măsurile necesare pentru asigurarea sănătății. Nu se poate garanta că o asemenea măsură va putea fi luată atât timp cât, la nivel centralizat este imposibil să se cunoască exigențele locale ale spitalelor, exigențe care nici în prezent nu sunt cunoscute în totalitate.

În alte cuvinte, nici în prezent aprovizionarea cu medicamente nu este conformă cu obligația statului de a asigura sănătatea publică, tocmai datorită necunoașterii necesarului de medicamente. Situația însă va și mai gravă în momentul în care achizițiile se vor face centralizat, mai ales că procedura de achiziție centralizată va dura foarte, foarte mult.

Ca urmare, prin adoptarea textului criticat nu este posibil ca statul să își poată îndeplini obligația de asigurare a sănătății publice prin imposibilitatea realizării unor achiziții centralizate corespunzătoare pentru entitățile care au nevoie de ele, și pe cale de consecință este încălcat art.34 alin.(1) și (2) din Constituție.

5. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art.73 alin.(1) din Constituție.

Astfel, conform prevederilor art.73 alin. (1) din Constituție, „Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare” consacră principiul constituțional al ierarhiei actelor juridice în sistemul legislativ românesc.

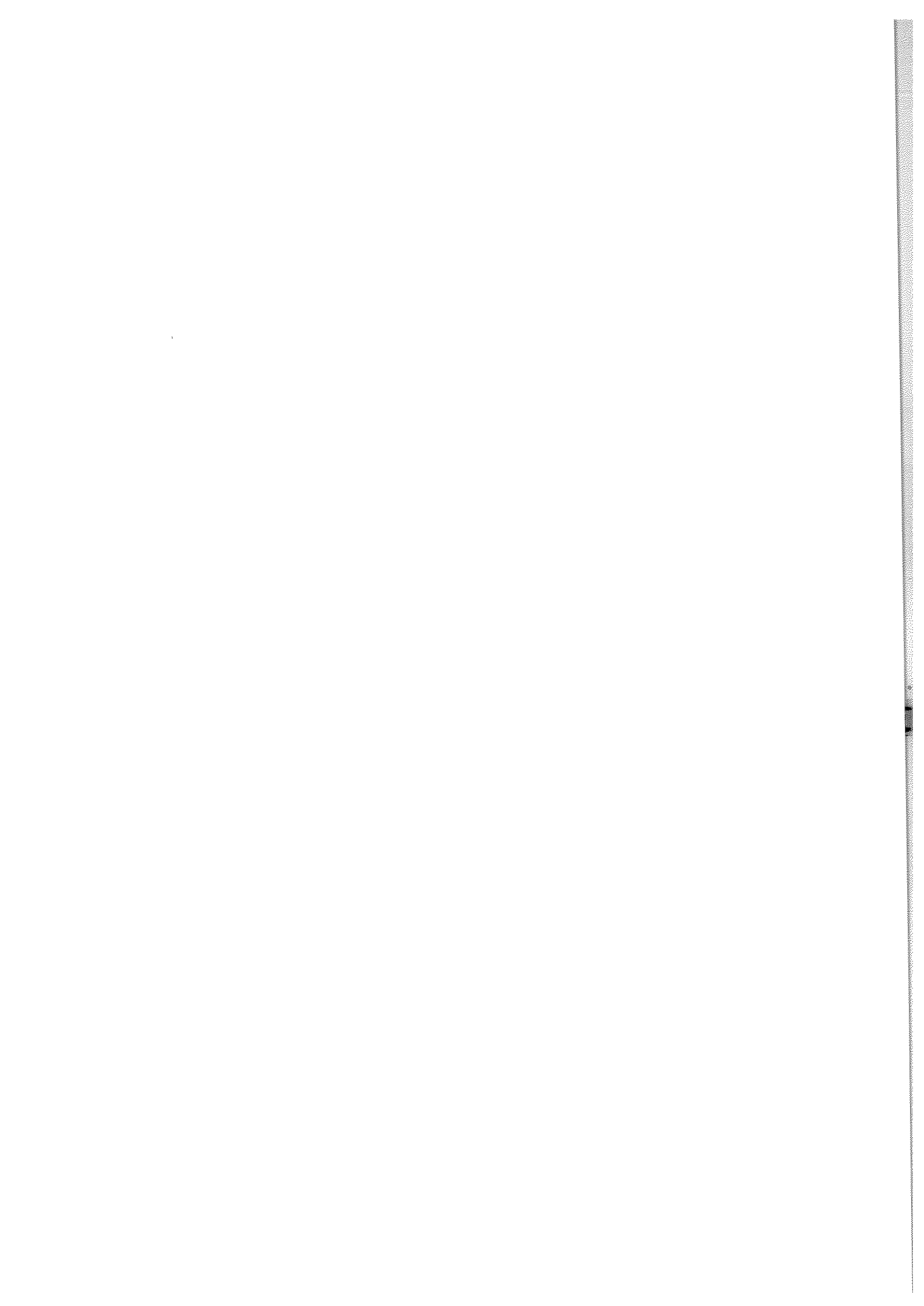
Din fișa actului normativ contestat și a procedurii de vot exercitate în cadrul Parlamentului, observăm că Legea pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată **este o lege ordinară**, care a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României.

Or, așa cum s-a mai susținut și la punctele anterioare, această lege prin prevederile ei, **modifică sau completează cel puțin două legi, ambele cu caracter organic** și anume Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale și Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Aceasta deoarece prin reglementările propuse se modifică sistemul de achiziții publice de la nivelul unităților sanitare cu paturi și a autorităților administrației publice locale, instituindu-se o altă modalitate de desfășurare a achizițiilor decât cea prevăzută în cele două legi organice menționate.

Evident o asemenea soluție nu poate fi permisă într-un sistem democratic care se bazează pe ierarhia actelor juridice, pentru că aceasta ar însemna înfrângerea însăși a Constituției.

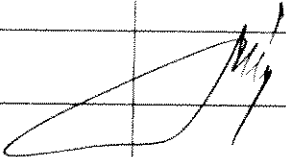

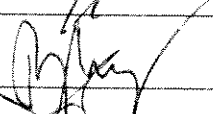
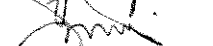
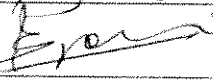

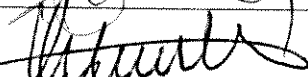

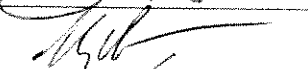
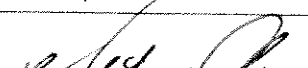

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că Legea pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată este neconformă prevederilor art.34 alin.(1) și (2), ale art.44 alin.(1) și (4), ale art.73 alin.(1), ale art.120 alin.(1), ale art.121, ale art.122, ale art.138 alin.(4) și (5) și ale art.139 alin.(3) din Constituție și ca urmare este neconstituțională.

URMEAZA SEMNATURILE PARLAMENTARILOR:

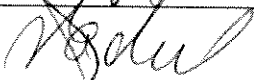
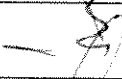
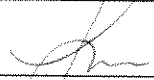

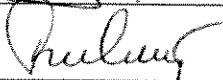

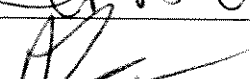

**Tabel cu semnături pentru susținerea cereri adresate Curții Constituționale
privind aspectele de neconstituționalitate la PI 77/2013 privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea
Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată**

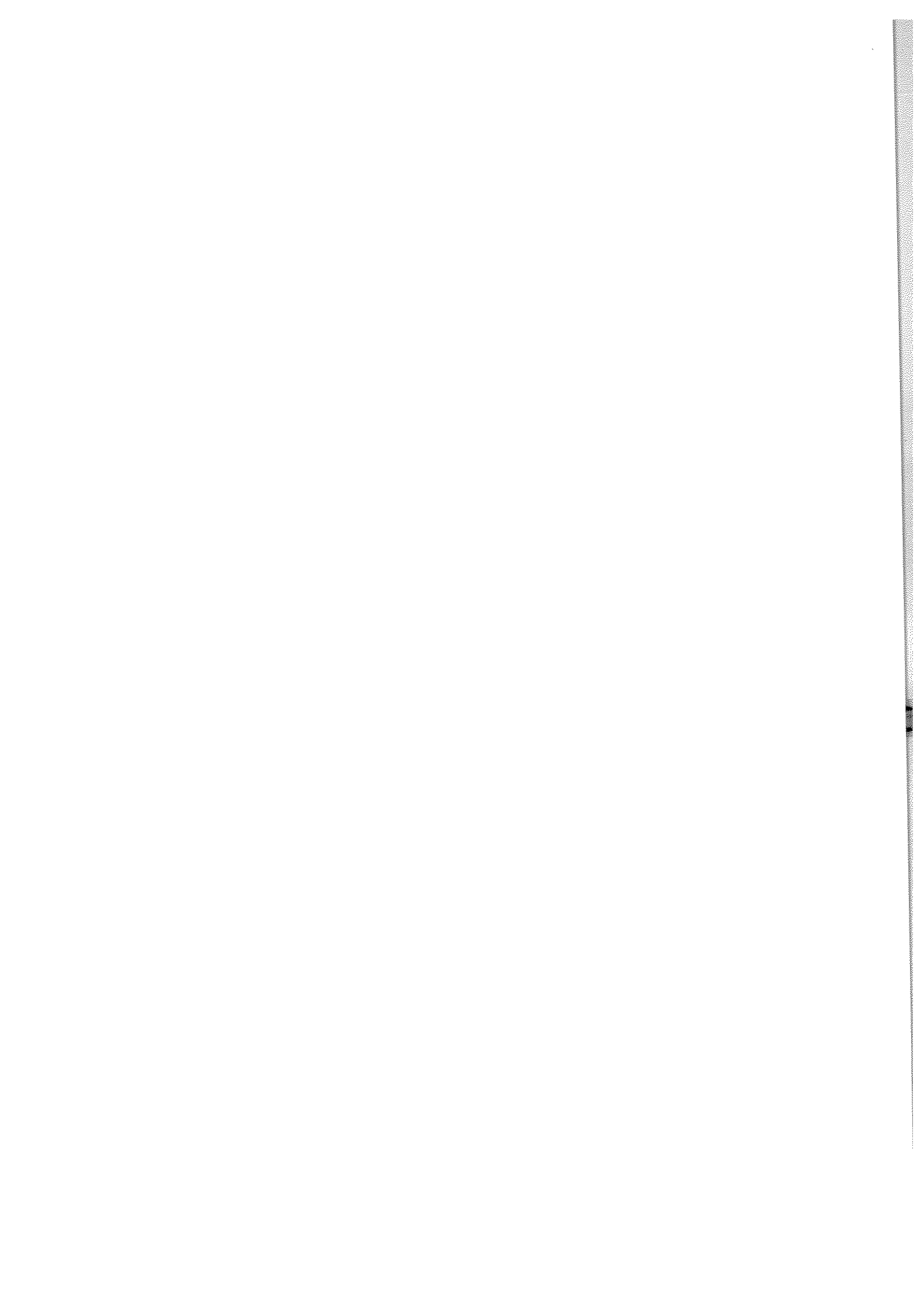
Deputați din Grupul UDMR

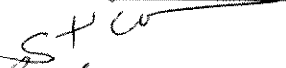

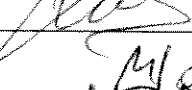

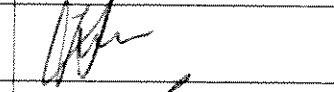

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antal István	
2.	Bónis István	
3.	Borbély László	
4.	Cseke Attila	
5.	Erdei D. István	
6.	Fejér László Ödön	
7.	Kelemen Atilla Béla László	
8.	Kelemen Hunor	
9.	Kerekes Károly	
10.	Kereskényi Gábor	
11.	Korodi Attila	
12.	Markó Attila Gábor	
13.	Márton Árpád Francisc	
14.	Máté András Levente	
15.	Moldován Iosif	
16.	Molnár Zsolt	
17.	Seres Dénes	
18.	Szabó Ödön	

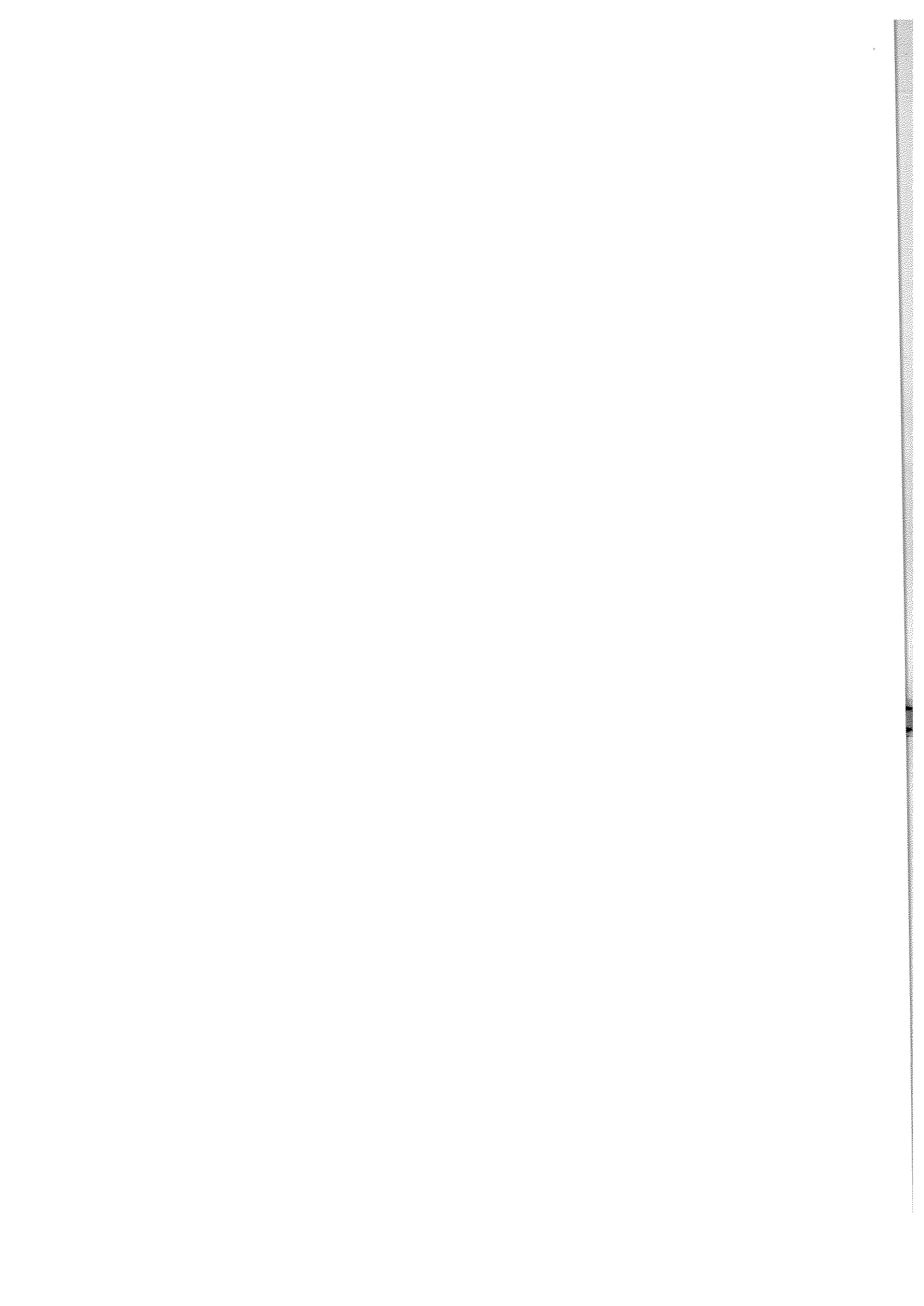
TABEL

**cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului
Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată**

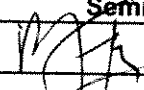
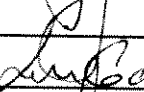
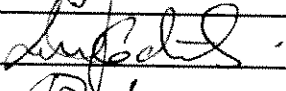
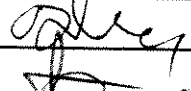
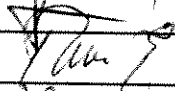
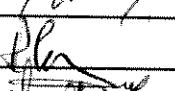

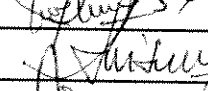
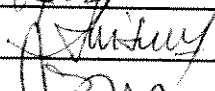

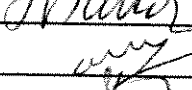
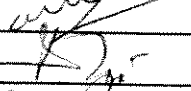

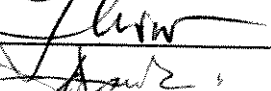

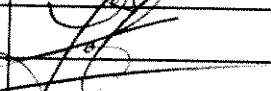
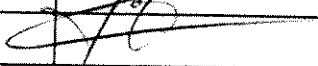
Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	TOABER MIRELA	
2.	USRISTE GA.	
3.	ROMEO RADUCESCU	
4.	GUDU VASIU	
5.	BOBĂNICĂ CAMELIA	
6.	Roman Cristian Costin	
7.	AR ELEANU Sanda-Ivona	
8.	DANUT CECILIA	
9.	SERGIU VITIU	
10.	MIRELA LUBANOVICĂ	
11.	PETRU MIHAILA	
12.	GURTA ABRAHAM	
13.	Ivanotina Costin	
14.	Theodor Paleologu	

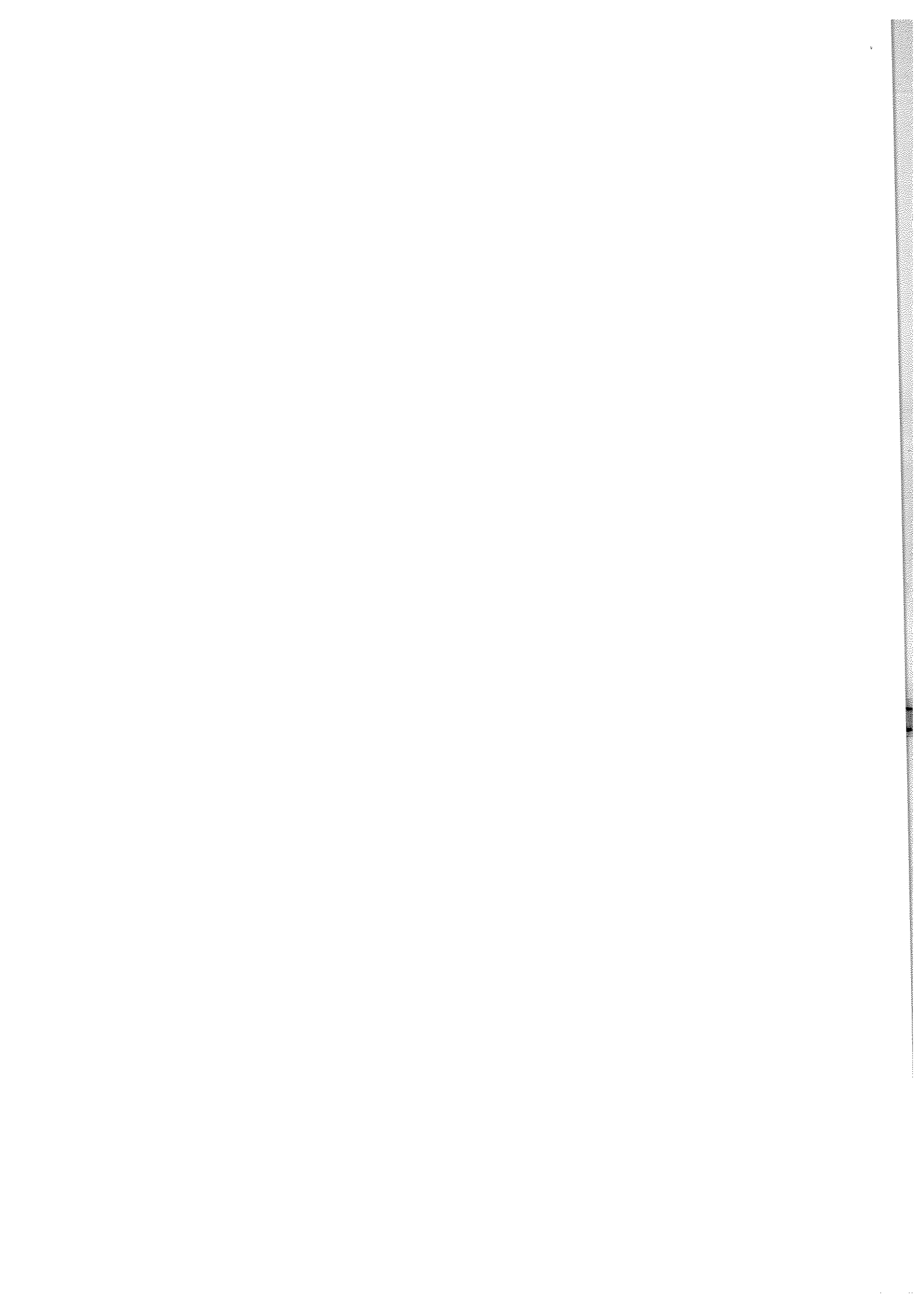

15.	Florin Popescu	
16.	ANIN POPOVICU	
17.	Alexandru Nazari	
18.	STODICA STEFAN-BUCUR	
19.	Canachea Costica	
20.	Roberta Mostari	
21.	Dascalu Constantin	
22.	MAN MIRCEA	
23.	Jordanian George	
24.	ANDRONACHE GABRIEL	
25.	NEGUT CLEMENT	
26.	Geauti David	
27.	Schehan Valeria	
28.	PAUL ANDREEA	
29.	GEORGE IONESCU	
30.	LAZA-MATIUCĂ LIVIU	
31.	PREDĂ CĂZĂR	
32.	Balan Iason	
33.	Voicu Iulian	
34.	Raluca Turcan	
35.	George Mihail	
36.	Dan Cristian Popescu	

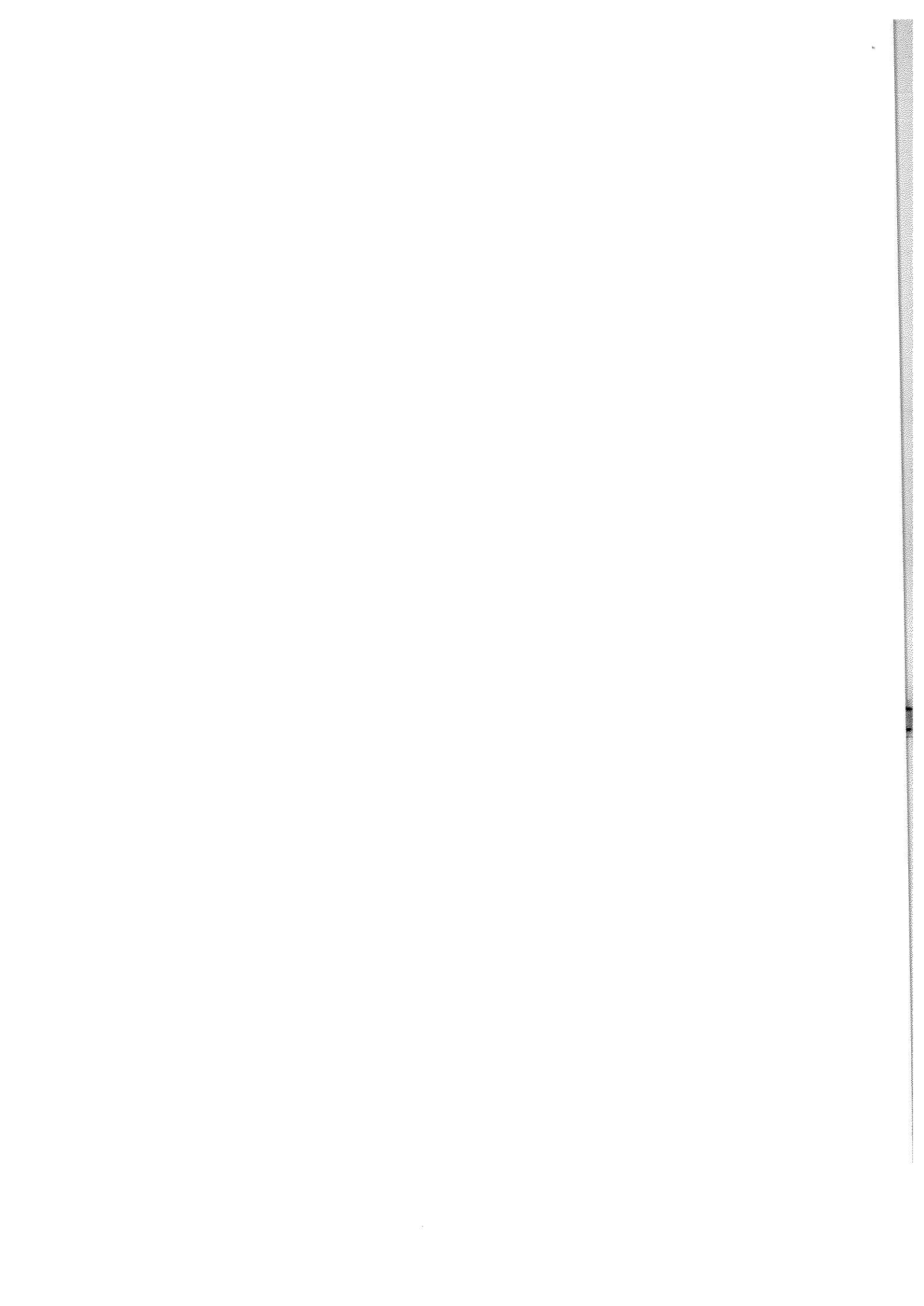

37.	STOICA MIHAELA	Stoica
38.	GURTA DRAGOS	Stoica
39.	Tegdorescu Catalin	Stoica
40.	Munteanu Mircea	Stoica
41.	Idra Elena	Stoica
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		
51.		
52.		

Nr. crt.	Numele și prenumele	Semnătura
1	FENECHIU DANIEL	
1	ȚODOR CIUHOȚANU	
3	LIVIU CODIRĂ	
4	DUMITRU OVIDIU	
5	DUMITRU IOANA FENIA	
6	IACOB-RIZI MONICA	
7	COMANUȚENIU RĂZVAN	
8	MURGU NEAGU	
9	MOISU C. M.	
10	COMSA CORNEL	
11	MĂCĂRTE ION	
12	SMARINACHE MIRON ILEA	
13	NISTOR MARIOARA	
14	CIOBANU LILIANA	
15	MOCIOI NICOLINA	
16	BLANARIU VALENTIN	
17	DALCA ȘTEFAN	
18	CHEBAC EUGEN	
19	CALOIRMU MARIO-ERMEST	
20	MINCA LILIANA	
21	ȘACONU MARIAN	
22	DOBUȘ DANIEL	
23		

24		
25		
26		
27		
28		
29		
30		
31		
32		
33		
34		
35		
36		
37		
38		
39		
40		
41		
42		
43		

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71 din 20 noiembrie 2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 noiembrie 2012, cu următoarea completare:

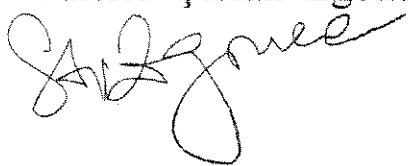
- La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

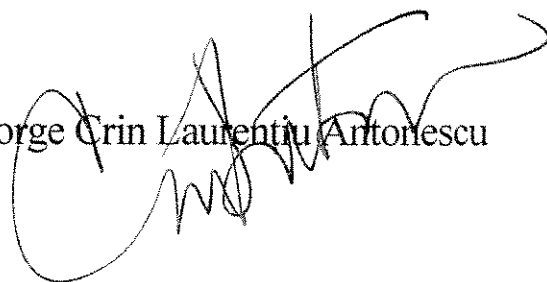
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valeriu Ștefan Zgonea

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,

Nr.